

В. "Тагесцайтунг" цитира e-vestnik.bg за строителството по Черноморието

2007-09-08 00:09:55

Немският в. "Тагесцайтунг" публикува през седмицата статия от журналиста Дирк Пфефер за строителството по българското Черноморие. В статията се цитира журналистката от e-vestnik Светослава Банчева и публикациите на електронния вестник по темата. Журналистът през лятото сам намерил чрез Интернет e-vestnik и снимки за строителството по крайбрежието в него, след което се обади в редакцията. Следва пълният текст на статията от "Тагесцайтунг":

Строеж върху земята на бившия къмпинг Нестинарка. Снимка: Светослава Банчева
Като че ли мотото на българската политика в туризма е „количество вместо качество”, а бързият растеж е единственият изход от провинциалната изостаналост. А безсърдечните туристически крепости не се спират дори пред националния парк Странджа.

„Инвеститорите предпочитат да строят възможно най-близо до морето, така, че туристите да скачат от балкона директно във водата,” не без черен хумор разказва възрастен мъж в Царево, центърът на едноименния регион в най-югоизточната част на България. В граничния регион между България и Турция се намира и националният парк Странджа, кръстен на едноименната планина. Тук растат повече от половината познати в цялата страна растителни видове, това е родината на скалните орли, черните щъркели и соколите-скитници. В реките Ропотамо, Велека и Резовска, които се вливат в Черно море, е пълно с риби. Но тази идилия е застрашена.

През април тази година трябваше да влезе в сила Законът за защита на черноморското крайбрежие. С него българите искаха да сложат край на дивото застрояване на крайбрежието си. Но строителни предприемачи и политици отново успяха да се наложат. Влизането в сила на закона за защита на крайбрежието, дълго едва 380 км, беше отложено за 2008 година. Затова строителното безумие южно от пристанищния град Бургас продължава. Бетонните крепости никнат като гъби без оглед на култура или природа.

Докато строителният бум край Черно море бавно достига своя пик - преди всичко в северната и централната част на крайбрежието - инвеститорите се фокусират върху плажовете на националния парк Странджа. В най-хубавите заливи като Бутамята в Синеморец вече има туристически крепости с по 500 легла. Разбира се, all inclusive. На няколко метра в посока устието на Велека се появяват ваканционни селища за чуждестранни туристи, издигнали се безрадостни, без оглед на природата.

Комплексът "Св. Тома" на Главболгарстрой. Той е построен от месец март до юни. Според местните са наливани по 600 куб. м бетон дневно. Снимка: Светослава Банчева
Като че ли мотото на отговорните лица е „количество, а не качество”, а бързият растеж е единственият изход от провинциалната изостаналост. Затова кметът на община Царево Петко Арнаудов (БСП), който е от старата школа, твърди, че за неговия регион пътят е само един – вече

поетият. Той говори за бедността в района, десетилетията изостаналост и предимствата на туризма за жителите. Затова, заедно със строителни предприемачи, той обжалва във Върховния административен съд влязлата в сила през 1995 година заповед на министъра на околната среда. Арnaudов искаше три процента от защитените територии да се освободят за застрояване, за да даде шанс на жителите да печелят от развитието. „Два до три процента не могат да навредят на природата,” казва той, без да спомене, че става дума за крайбрежната ивица на Странджа. Арnaudов се възпирема като човек, който развива региона и остава безразличен към обвиненията на защитниците на околната среда и към растящите протести срещу разпродажбата на крайбрежието.

Младата журналистка Светослава Банчева оценява положението по съвсем друг начин. В статиите си за базираня в София e-vestnik тя се опитва да обясни машинациите на политиците и на строителната мафия. И говори открито за фалшифицирани разрешения за строителство и за корупция. Според нея бизнесът със земя за строителство носи по-големи печалби отколкото наркобизнесът или сделките на черния пазар. Става дума за сума от 3,5 млрд. евро. Към това трябва да се прибави и фактът, че планираното за април влизане в сила на Закона за устройството на черноморското крайбрежие също беше отложено. Този закон трябва за пръв път да установи задължителни предписания за застрояването на черноморския бряг. Според него на разстояние сто метра от брега може да има само двуетажни постройки, а на два километра в сушата само четириетажни. Нормативният акт изключва вече построените сгради и одобрени проекти.

Един от корпусите на незаконния строеж на фирма “Краш 2000” в парк “Странджа”. Снимка: Светослава Банчева

Затова строителните работи напредват още по-бързо. За да се завършат хотелите още през тази година се строи и през нощта, и през деня, със скоростта на вятъра. Във Варвара едно строително предприятие със съмнителното име Crash 2000 получи разрешение за строителство с помощта на подправен подпис на заместник-министъра на околната среда Йордан Дардов (ДПС) и изкорени гориста местност от 10 000 кв м непосредствено до брега. Грубият строеж е готов и въпреки официалното спиране на работите и глобата за Crash 2000, строителството продължава, като че ли нищо не се е случило.

Някои хора в региона подкрепят съмнителните проекти. Те се надяват да печелят от възхода на туризма, от превръщането на земите от аграрни в строителни площадки или от откриването на нови работни места в туристическия бранш. Повечето обаче се колебаят и искат да запазят природата възможно най-самобитна. Те очакват от туризма подобрене в инфраструктурата и в условията на живот.

Съвсем различно е настроението в големите градове в страната. Тук се разгарят спонтанни протести и митинги, които се подкрепят не само от природозащитниците и от еколозите, но и все повече от младите българи. Те критикуват концепцията за туризъм, който е насочен единствено и само към all-inclusive и евтините туристи. Според тях хотелите-крепости вече напълно са претоварили инфраструктурата. Отпадните и фекалните води надвишават капацитета на малкото пречиствателни станции, на някои места те направо се вливат в морето.

Затова критици като журналистката Светослава Банчева възлагат надеждите си на преразглеждане на случая Странджа от съда. През юли беше стартирано обжалване пред Върховния съд по настояване на политици от опозицията и на общественото мнение. Решение ще бъде взето през септември. Според нея за Странджа трябва да се разработи алтернативна

туристическа концепция. На първо място в нея трябва да са перспективата и грижата за природата. Освен all-inclusive-туристите тя си пожелава и посетители, които биха се въодушевили от старата тракийска култура и от традициите също толкова, колкото и от пейзажа със запазена природа с нейните дюни, устиета на реки и диви плажове.

Тя настоява правителството в София да подпомогне икономически граничния регион и да осигури алтернатива на туризма. Тогава хората няма да продават земята си на дъмпингови цени на хитри бизнесмени, които печелят от бедността на местните жители и от безскрупулността на политиците.

Старият мъж от Царево ни изпрати малко саркастично: „Нашият кмет вече мечтае да продаде морето, защото скоро от брега няма да остане нищо”.

публикациите на e-vestnik по темата:

<http://e-vestnik.bg/1391/>

<http://e-vestnik.bg/1484>

<http://e-vestnik.bg/1056>

<http://e-vestnik.bg/1706> - интервю с кмета на Царево